

Obravnava proti Ostoju Vokiću

Ljubljana, 10. decembra

Razprava proti Ostoju Vokiću in njegovemu ženi Olgi, ki ju, kakor smo že včeraj obširno poročali, državni tožilec tozi zaradi tavnine državnega denarja v znesku 13 milijonov in 500.000 din oziroma vednosti, da je bil znesek 10.500.000 ukrazen in pomoč pri prikrivanju tega denarja, je včeraj trajala skoraj do 14. Senat je končal samo zasiščanje obeh obtožencev. Nadaljevanje razprave je bilo odrejeno za danes ob 9. zjutraj. Na vrsti je zasiščanje prič, čitajo spisov in verjetno govor državnega tožilca in branilca, dočim pa nizano, ali bo sodba izrečena takoj po zaključku razprave.

Vokićev opis dogodkov v Novem mestu

Priznava dejanje, krivega se pa ne čuti živahnino in z mnogimi podrobnostmi opisuje dogodek, ki je bil glede na vse okoli ščine res dramatičen. Komanda vojnega okruga v Novem mestu je bila tistega junta iz Zagreba obveščena, da so nemške čete že na Hrvatskem in da ni več izgledov za uspešno borbo. Prejeli so navodilo, naj o tem obveste oficirje in mostvo ter naj vojaško odpuste. Ob tej prilnosti so oficirji zahtevali svoje plače. Že takoj v začetku vojne so namreč imeli pravico na trimesecno plačo. Da bi jih zadovoljili, si je komandanat vojnega okruga dal izplačati 200.000 din od blagajnika Oblaka, ki je imel denar na orožniški postaji. Komandanat, Vokić in Batistić so se s avtomobili, ki so bili vsi Batistićeva last, peljali 10 km daleč v okolico Novega mesta, da bi tam izplačali oficirje. To pa se zaradi splošne zmeščave n. zgolj. V Novem mestu so se vrčali posamezno, Vokić, da bi učinil nekatere važne vojaške listine, komandanat, da bi se sestal z nekim polkovnikom. Vokić zatrjuje, da ga je komandanat posiljal s posebnim avtomobilom, ki ga je vodil Batistić, v Novem mestu rešil blagajnika Oblaka. Res je bil na pot takoj za njegovim odhodom. Že mel potjo pa je srečal v avtomobilu vrčajočega se poveljnika, ki se ni ustavil, temveč je kar nadaljeval pot. To se mu je zelo sumljivo. Njegov sum je bil utemeljen. Ko je privabil do mostu v Novem mestu, je tam že opazil tri nemške tanke. Batistić, ki je imel s seboj civilno obliko, ga je nagovoril, naj se preoblete. Storil je to takoj kar v avtu. Tako sta se peljala mimo tankov, ne da bi ju kdo ustavljal. Zapeljala sta naravnost pred orožniško postajo, kjer sta stala na vratih dva orožniška oficirji in nekaj orožniških Vokić je imel vtič, da se pripravljajo na predajo. Ko je zvedel, da je Oblak že pogrenil in je videl odprete vrteče z denarjem, ki so ga jemali že drugi, pravi, da se mu je uprl, da bi pričel denar v tuje roke. Tedaj mu je nemšadoma prišlo na msel, da bi ta denar rešil in storil tako svojo dolžnost. Uzakaj je orožniškom, naj zanesjo vreče z denarjem v njegov avto. Pri tem zatrjuje, da je bil denar na orožniški postaji, raztresen tudi po tleh in la ga je v neglici, kolikor je mogel, pobral. Vokić ne ve za ime kapetana, ki je bil takrat na postaji in kateremu je rekel, da odaša denar, ker ga hoče rešiti. Predsednik ugotavlja, da se zanj ne ve niti po obtoženci, niti po službeni listi.

Spoznanje, da je vse zaman in nakup realitet

Takrat je prišlo povelje, da se mora ves jugoslovanski denar zamenjati. Vokić je sprevredil, da je njegovo stremljenje, da bi denar rešil, naenkrat brezplodno. Da bi vendar nekaj denarja rešil, se je odiočil, da ga spremeni v realitet. Dogovoril se je z arhitektom, ki je prišel, ki njemu v Tacen, za napravo načrta za gradnjo hiše. Pooblastil ga je za nakup vsega potrebnega materiala. Tako mu je ocenil uspešno dobiti dovoljenje za prehod meje in možnost za spravljanje denarja v Ljubljano. Nabavjanje materiala, ki ga je plačeval z vojaškim denarjem, je bila po njegovem zatrjevanju samo preteza, da bi rešil denar, češ da nij ne imel namena zidati. Pri tem se sklicuje na to, da je naročil vsem trgovcem, naj nabavljene material shranijo, dokler bo treba. Gleda nakupa vile Metes pravi, da je vilo plačal s svojim denarjem, ker bi bilo tudi sumljivo, če bi menjal svoj denar. Denar je prenašal s Smarne gore v Ljubljano kar v žepih in ceni, da ga je prinesel iz Novega mesta okoli 10 milijonov.

Nekoč sta pa z ženo opazila v mestu gostilničarja s Smarne gore, kako je nakupoval zlatino v neki zlatarni. To se jima je zelo sumljivo, ker je gostilničar prej trdil, da nima nobenega denarja. Šla sta takoj na Smarno goro nazaj. Tam jima je gostilničarka povedala, da so zvedeli, da je v vrečah vojaški denar. Ker se boje, da bi jih kdo napadel, so ga skrili pod drva v hlevu.

Kako si je prihranil 260.000 din

Ker zatrjuje Vokić, da je imel svojega denarja za 260.000 din, je na posebno vprašanje pojasnil, da si je ta denar deloma pristrelil iz svoje plače, deloma pa je imel posebne dohodek iz najemnine za zemljo, ki jo je po nalogu svojega očeta upravljal. To zemljo je oče kot dobrovoljec dobil v Banatu. Najemnina je znašala letno 10.000 din. Gleda predstavljanja pod tuji imenom zatrjuje, da je to storil zarađeni tega, ker bi bil s srbskim imenom nedvomno takoj poslan v ujetništvo.

Ko je predsednik razstavljal še nekatere manj pomembne podrobnosti, je naslovil na Vokića sodnik Kralj vprašanje glede njegovih dohodkov. Čudno je namešč to. Vokić zatrjuje, da mu je zemlja v Banatu donašala letno 10.000 din najemnine, ko pa jo je prodal, je kupnina znašala samo 75.000 din. Kralj je obtoženu predrčil, da ni mogoče verjeti, da bi zemljišče, ki je bilo prodano samo za 75.000 din, bilo danon v najem za 10.000 din letno. Saj bi potem takem zemljišču donašala 15%. Vokić je pri svoji trdiči da je dobil 10.000 din najemnine, vztrajal, če da je bila zemlja pri prodaji prenizko ocenjena. Skliceval se je tudi na to, da je imel, ko je zemljo prvo leto obdelal sam 20.000 din dohodka pri prodaji žita.

Zatrjevanje Vokićeve je bilo končano ob 13.45, nakar je bila razprava prekinjena.

Tudi pozimi na živilski trg

Skrbne gospodinje vsaj enkrat na teden prouči položaj na živilskem trgu tudi pozimi

Ljubljana, 10. januarja.

Ceprav prodajalke na trgu ne morejo zeti nad slabo kupci, vendar smemo tudi v teh časih izpodobujati gospodinje, naj obiskujejo živilski trg. Ne vabimo jih sicer, naj bi prihajale na trg potreščavat piške, izbrati jajca in barantat za blago. Tudi masla jim ne treba pokusati s prsti in koncem jezikja. Nimajo povoda, da bi toliko nad kakovostjo smetane. V splošnem imajo mnogo manj dela na trgu. Ce pa imajo že manj dela, niso oproščene tudi svojih dolžnosti in ne smejo se povsem odpovedati starih pravic.

Če bi že gospodinje ne prihajale na trgu za nič drugega, bi ne smejo vsaj opustiti stare navade. Zdaj sicer ni ugodno vreme za gospodinjske sestanke na trgu in gospodinje se mnogo manj zgoravnajo, ker so bile vendar hi se ne smejo odpovedati tudi tej pravici. Zato je prav, da obiskujejo trgovska enkrat na teden. Vseeno je, da kaj kupijo ali nič; glavno je, da s ogledajo tržne mize, ugotevajo, da so naprodaj mandarine in cvetiča ter da živiljenje na trgu klijut temu ni zamrlo.

Sicer pa gospodinje tudi zdaj, ko je zradi zime najslabši dovoz, najdejo dovolj dela na trgu. Tega se zavedajo tiste gospodinje, ki niso opustile starih navad in ki v teh časih prihajajo na trg celo prej kakor mnoge prodajalke. Ko so nam še ure kazale čas po starem in ko smo gopravili na navadu na trgu, so gospodinje sanjavili o svojih dolžnostih do 9 in 10 v poletnjih, tako da so mnoge prihajale na trgu šele ob 11. Blaga je bilo dovolj ob vsaki urvi. Vendar so pa vsaj včasih morale prihajati nekaj bolj zgodaj na trg. Ocenili ter pregledati je bilo treba vse tiste grmatice in barantati dolge ure za vse, kar so nameravale kupiti ali vsaj pretipati. Posebno mnogo dela je bilo s perutnino, kajti vse kokoši in petelinje je bilo treba strokovno obtipati, ophati in pretekat. Tedaj je bila lepa navada, da so gospodinje barantale za 25 par. Vse se jin-

je zelo strašno draga, vsi so tožili. Ce bilo tedaj dejal, da bodo prav tisti barantaci že prihodnje leto preplačevali blago ter ponujali zanj več kakor bodo zahtevali prodajalci, bi ga kamjenjal.

Delo gospodinje je zdaj olajšano, ker ni treba barantati. Na trgu gospodinje tudi ne morejo licitirati blaga kakor druge. Toda morajo vsaj povpraševati po cenah, ceprav je označeno s cenami in ceprav so izobeseni cinki. To je pač ena starih gospodinjskih pravic. Razen tega mora zdaj gospodinje, ko že pride na trg, ceprav ne namerava kupovati, pregledati na zelenjadnem trgu, vse, kar je pač naprodaj. Čim več je kupovalk ob prodajalki, tem bolj je privlačno blago, in ogledati si ga hodejo vsi. Včasih si pa gospodinje blago prodajalke kratkomačo same razdele in čakajo s korenjem, repo, zelenjavo v rokah, da bodo plačale. Nekajrat se je pa tudi prtipelito, da so posamezne kupovljive pozabljive plačati. Kdo ne bi bil pozabljiv pri tollkih gospodinjskih skrbih!

Med tržnimi in navadnimi dnevi zlaj navadno ni razlike na trgu Pač pa je ob sobotah nekoliko živahnjej, ker je naprodaj meso. Najslabši promet je navadno ob ponedeljkih in po praznikih, kar smo epažali tudi ob prejšnjih časih. Pozimi trgovska blaga zlagajo Trnovčanke z zelenjavno, na brž zato, ker je domače zelenjave manje malo. Vedno je pa na trgu na izbirki kislega zelja in repe na zelenjadnem trgu, tudi, ko je drugrega blaga najmanj.

Mlečni izdelki so tudi stalno naprodaj. Prodajalci imajo svoje stojnice vzdolz semenišča v stolnicah. Največ je naprodaj sira — Semenarice, ki prodajajo tudi zdravilna zelišča, imajo letos svoje prostore na glavnem trgu ob semenišču. Frijoljih kupujemo razne čafe, ki jih popijemo nekoliko več zlasti zdaj v sezoni kihanja.

Danes je dovoz nekoliko oviral sneg. Sicer bi pa zelenjavo domačega pridelka ne bilo mnogo več. Mesarski stojnice so bile odprtne že pred osmo. Naprodaj je bilo po 18 dkg mesa na družinskega člena.

Prispevki in odtegljaji zavoda za socialno zavarovanje

Visoki komisar za Ljubljansko pokrajinijo je izdal naredbo št. 385 o spremembah mezdnih razredov, ki je bila objavljena v Službenem listu št. 104 z dne 27. decembra 1941-XX. Po tej naredbi sta z veljavnostjo od 1. decembra 1941 uvedena dva nova mezdna razreda, in sicer IX. razred z zavarovanem mezdom 38 lir in X. razred z zavarovanem mezdom 45.60 lir. Zato so od 1. XII. 1941 dovoljeni odtegljaji od delavskih plač z naslednjimi zaokroženimi zneski:

A) Za osebe, ki so obvezno zavarovane za onemoglost, starost in smrt:	za mezdni razred	IX.	X.
za 1 delovni dan	2.40 lire	2.90 lire	
* 2 delovna dneva	4.90	5.80	
* 3 delovne dni	7.30	8.80	
* 4	9.70	11.70	
* 5 delovnih dni	12.20	14.60	
* 6	14.60	17.50	
* 7	17.	20.40	
* 8	19.50	23.30	
* 9	21.90	26.30	
* 10	24.30	29.20	
* 11	26.80	32.10	
* 12	29.20	35.—	
* 13	31.60	37.90	
* 14	34.—	40.90	
* 15	36.50	43.80	
* 16	38.90	46.70	
* 17	41.30	49.60	
* 18	43.80	52.50	
* 19	46.20	55.40	
* 20	48.60	58.40	
* 21	51.10	61.30	
* 22	53.50	64.20	
* 23	55.90	67.10	
* 24	58.40	70.—	

B) Za osebe, ki niso obvezno zavarovane za onemoglost, starost in smrt:	za mezdni razred	IX.	X.
za 1 delovni dan	1.90 lire	2.20 lire	
* 2 delovna dneva	3.70	4.50	
* 3 delovne dni	5.60	6.70	
* 4	7.40	8.90	
* 5 delovnih dni	9.30	11.20	
* 6	11.20	13.40	
* 7	13.—	15.60	
* 8	14.90	17.90	
* 9	16.80	20.10	
* 10	18.60	22.30	
* 11	20.50	24.60	
* 12	22.30	26.80	
* 13	24.20	29.—	
* 14	26.10	31.30	
* 15	27.90	33.50	
* 16	29.80	35.80	
* 17	31.70	38.—	
* 18	33.50	40.20	
* 19	35.40	42.50	
* 20	37.20	44.70	
* 21	39.10	46.90	
* 22	41.—	49.20	
* 23	42.80	51.40	
* 24	44.70	53.60	
* 25	46.60	55.90	
* 26	48.40	58.10	
* 27	50.30	60.30	

Za ostale mezdne razrede od 0 do VIII veljavajo sedaj veljavne tabele tudi po 1. 12. 1941. Celotne tabele bodo obnavljene v prvi številki Delavskega zavarovanja.

Zavod za socialno zavarovanje Ljubljanske pokrajine.

Registracija koles

Ljubljana, 10

Uvedba družinskih dokladov v socialnem zavarovanju

Tudi v Ljubljanski pokrajini bodo uvedeni družinske doklade, ki jih bodo prejemali delavci in nameščenci iz dajatev socialnega zavarovanja

Ljubljana, 10. januarja.
Naše socialno zavarovanje bo izpopolnjeno z uvedbo družinskih dokladov za delavce in nameščence po vzoru italijanskega socialnega zavarovanja. Zato je zdaj tem večje zanimanje, kako je socialno zavarovanje urejeno v Italiji. Socialno zavarovalna zakonodaja je bila pri nas zelo napredna, kar je treba priznati. Ne moremo pa reči, da so bili delavci kdaj povsem začuvljeni s svojim socialnim zavarovanjem. Nad delavskim zavarovanjem so se tudi stalno pritoževali delodajatelji, zlasti zaradi visokih dajatev. Znano je, da so mnogi delodajalci ostajali dolžni prispevki za socialno zavarovanje, tako da so zastanki segali v milijonske zneske. Posrebej je vznemirjalo delavce in delodajalce vprašanje decentralizacije zavarovalnih zavodov. Končno je prišlo do rešitve neprizakovano, ko so se spremenele meje in so v Zagrebu začeli likvidirati Osrednji urad za zavarovanje delavcev (SUZOR).

Prilagoditev italijanskemu zavarovanju

Razumljivo je, da se moralo socialno zavarovanje v ljubljanski pokrajini priлагoditi italijanskemu zavarovanju, kolikor bodo pa razmere dopuščale. Tako seveda ne bo mogoče izenačiti našega zavarovanja z zavarovanjem v drugih pokrajnah, že zaradi različnega živiljskega standarda in pomembnejših posledic dosjet veljavne zakonodaje. Vsekakor pa do izenačenja mora priti prej ali sicer. Vsaj v glavnem bo treba naše zavarovanje prilagoditi italijanskemu, na kar na pristojnih mestih resno razmišljajo. Sporočeno je že bilo, da Ministrstvo za korporenje izdelenje posebno uredbo o uvedbi družinskih dokladov v socialnem zavarovanju ljubljanske pokrajine.

Italijansko socialno zavarovanje

Italijansko socialno zavarovanje je bilo pred nastopom fašistične ere fakultativno, imelo je vse pomankljivosti neobveznega zavarovanja. Mladi zavarovanci je štele malo, tem več je pa bilo starejših. To je bila največja pomankljivost. Mladi delavci niso čutili potrebe po starostenem zavarovanju, a starejši zavarovanci so s težavo plačevali visoke premije. Uvedeno je bilo le obvezno zavarovanje za nezgodno panogo. Drugim panogam je skušala pomagati država z značilnimi subvencijami, ki pa vendar niso dovolj zalezle. Mladi zavarovanci so dober riziko, a prav oni se nočejo zavarovati, če je zavarovanje neobvezno. Ko je

italijansko delavstvo dobilo neke vrste svojo ustavo — La Carta del Lavoro — je bila splošna delavska socialna zaščita zelo izpopolnjena, zato pa tudi izboljšano socialno zavarovanje, ki je postal obvezno. Socialne razmere delavstva so se tudi izboljšale tudi zaradi nove demografske politike države. Prav zaradi stremljene demografske politike so bile uvedene tudi družinske doklade v socialnem zavarovanju. Nad delavskim zavarovanjem so se tudi stalno pritoževali delodajatelji, zlasti zaradi visokih dajatev. Znano je, da so mnogi delodajalci ostajali dolžni prispevki za socialno zavarovanje, tako da so zastanki segali v milijonske zneske. Posrebej je vznemirjalo delavce in delodajalce vprašanje decentralizacije zavarovalnih zavodov. Končno je prišlo do rešitve neprizakovano, ko so se spremenele meje in so v Zagrebu začeli likvidirati Osrednji urad za zavarovanje delavcev (SUZOR).

Družinske doklade za naše delavstvo novost

Naše delavstvo ni nikdar prejemalo družinskih dokladov. Kaj so družinske doklade, vemo pri nas le po tem, ker so jih nekaj časa, ko je bila prva leta po svetovni vojni počasno občutna draginja, prejemali državni in samoupravni nameščenci. Te družinske doklade so se v marsčem razlikovala od družinskih dokladov, predpisanih v italijanskem socialnem zavarovanju. Bile so sorazmerno nizke in družine s številnimi otroki niso bile deležne posebnih ugodnosti; doklade so prejemale družine največ za 4 člane. Kako velikoga pomena so pa družinske doklade po italijanskem socialnem zavarovanju, spredvsem že po tem, da doklade v posameznih primerih znaša celo več kakor delavska meza na mesec.

Začetek družinskih dokladov v Italiji

Družinske doklade so bile uvedene v Italiji leta 1934., med gospodarsko krizo, ki je hudo prizadel tudi italijansko gospodarstvo. Treba je bilo skrčiti delovni čas tedensko na 40 delovnih ur in delavstvo je zaradi tega mnogo izgubilo na mezdah. Da bi pa ne bilo preveč prizadeto, so uveli posebne doklade za delavce z otroki. V začetku so plačevali industrijski delavci skupno z delodajalcem prispevki za družinske doklade, ki so jih prejemali delavci z najmanj enim otrokom, mlajšim kakor 14 let. Zdaj pa prispevki za družinske doklade same delodajalcem, ki ne smej delavcem v ta račun odtrgovati mezd. Prispevki so precej visoki. Za čas vojne so bile določene še posebno visoke družinske doklade. Predpisi o dokladih med vojno so v veljavi od 16. junija lani. Gospodarska podjetja so razdeljena na štiri stroke. Za industrijske in obrtnike morajo delodajalcem prispeti na račun družinskih dokladov 20 % od delavškega kosmetične zasluga. V poljedeljski stroki prispevajo po 8% od zasluga nameščencev za nameščenske doklade, za delavce pa prispevajo po 1.5 L na delavca

in delavnik. V trgovski panogi prispevajo za doklade po 14.8% kosmetične zneske plač. V denarnih zavodih znašajo prispevki do 29.5%. Ze tega je razvidno, da so družinske doklade zelo visoke ter da skupni znesek izplačani doklad sega visoko v milijone. Doklade prejemajo tudi nameščenci, ne le delavci. Nameščenske doklade so nekoliko višje od delavških. Doklade prejemajo zavarovanci tudi za starše, brate, sestre, deda, babico itd., ne le za otroke. Doklade so razmerno višje za zavarovanje, ki imajo več otrok, in takto postopno naraščajo v sorazmerju s številom družinskih članov. Zavarovanci prejemajo tudi doklado za ženo.

Višina družinskih dokladov

V industriji znašajo doklade za delavce z enim otrokom 52 L na mesec, (za nameščence 80.6), v poljedelstvu 16.25 (77.5), v trgovini 48 (74.4) in v denarnih zavodih 84–112 (84–280). K temu je pa treba pristeti še doklade za ženo, ki znašajo 36.25 do 130 L za delavce v posameznih gospodarskih strokah in za nameščence od 114.4 do 286 L. Doklade za posameznega ascenlenta (mater, deda, brata) itd. znašajo za delavce od 20 do 78 L, za nameščence pa 55.2 do 182 L. Še dve stopnji višine družinskih dokladov sta, in sicer za družine, ki imajo 2 otroka do tri, za družine s štirimi ali več otroki. Iz tega je razvidno, da posamezne družine prejemajo na račun doklada velike zneske. Tako n. pr. industrijski delavec s petimi otroki in dvema ascendentoma ter ženo prejme na mesec 642.2 L samo na račun doklada!

Kakšne naj bodo doklade pri nas

Zdaj, ko je uvedba družinskih dokladov postala aktualna tudi pri nas, so se seveda tudi naši delodajalci začeli živje zanimati za to vprašanje. Zato je bil tudi sprožen predlog, ki ga je objavil »Trgovski liste« v svoji novoletni številki, o prispevki tarifi. Predlagajo, naj bi bili predpisani za vse gospodarske skupine enaki prispevki za družinske doklade, s čimer bi bilo pobiranje in upravljanje zelo poenostavljeno ter olajšano. Mislimo, da bi prispevki tarife ne smeli biti višja kakor 10% zavarovane mezde in da bi podvojitev doklada med vojno preved obremenila naše podjetnike. Delavci z enim otrokom bi prejemali na mesec 26 L doklad (nameščenci 40.33), z dvema otrokoma do treh otrok 36.4 (33.3), s 4 in več otroki 40.3 (57.2) in za vsakega ascendentata 23.4 (37.7) L.

DNEVNE VESTI

— Prvi bolniški vlak iz vzhodne fronte. Včeraj je zjutraj je Kralj in Cesar obiskal prvi bolniški vlak, ki je namenjen na vzhodno fronto. Vladarja je sprejel in spremjal predsednik družbe italijanskih vitezov maltskega reda z voditelji sanitetnega zboru bolnice »Prince Piemontske«.

— Eiar novoporočenec. Decembra 1. 1940 je radiofonska družba Eiar, da bi nagradila novoporočenec in jim omogočila zavarovalni radijski aparata, razpisala za 1. 1941 posebno tekmovanje novoporočencev. Dosej se je — do tri dni pred koncem prijavnega roka — prijavilo za sedežovanje v tekmovanju na 45 tisoč dvojic in možno je, da jih bo ob začetku 50.000. Vsak med njimi, ktor podpiše začetni radijski abonment prejme brezplačno karto za udeležbo v loteriji. Zrebanje dobitkov bo 16. februarja in znaša prva nagrada 50.000 lir, razen tega pa bo razdeljenih še 30 dragocenih daril. Sedaj uradništvo Eiar urejajo prijave. Pri tem obsežnem delu je zaposlen nad 80 uradnikov. Ugotovili so, da tvorijo vedno med prijavljenimi novoporočenimi nameščenci, ki jih je 33 odstotkov. Sledijo delavci (27%), svobodni poklici (8%), obrtniki, trgovci itd. Načelni prijavljencev je iz Južne Benečije, nato iz Lombardije, Venetije, Ligurije, Emilije itd.

— Hrvatski delavci so se vrnili v Nemčijo. Za božične praznike je prispevilo mnogo hrvatskih delavcev, zaposlenih v raznih nemških industrijach, prispevilo v domovino na dopust. Prve dni novega leta so se ti delavci spet vrnili na svoja službenega mesta v Nemčiji, kjer bodo z delom nadaljevali tako doprinesli, da bo skupina borba proti rdečemu caru v Moskvi čimprej končana.

— Novi hrvatski proračun je temelj zdravega napredka. »Neues Wiener Tagblatt« je te dni poročal o novem hrvatskem državnem proračunu. Pisec članka pravi, da je novi hrvatski državni proračun temelj zdravega napredka mlade oržave, hkrati pa je zgorenok dokaz, da se je notranji gospodarski položaj neodvisno hrvatske države v nepolnem letu njenega obstoja tako zelo izboljšal, da je lahko ustvarila proračun, ki je v vsakem pogledu skorajšen času lahko začel.

— Izpremenje in izpopolnitve hrvatskega taksnega zakona. Hrvatske »Narodne novine« so te dni objavile zakonsko odredbo o izpremenah in izpopolnitvah hrvatskega taksnega zakona. Posamezne postavke so občutno zvišane. V isti številki »Narodnih novin« je izšla tudi zakonska odredba o izpremeh in dopolniljih hrvatskega zakona o neposrednih davkih.

— »Uj Magyarság« o dr. Pavellévi knjigi »Strahote zabolode«. Gízela P. Tarcsay je te dni objavila v uglednem madžarskem dnevniku »Uj Magyarság« oceano dr. Pavelléovi knjige »Strahote zabolode«. Tarcsayeva pravi med drugim, da je ta knjiga izredno dragocena in bi zaslužila, da jo prevedejo v vse važnejše evropske jezike, ker na čudovito zgorenok način opisuje strahota boljševizma, hkrati pa tudi razlagata, zakaj mora biti krvoljomi moskovski delci kar neizbežno premagan.

— Vodnikova praktika za leto 1942 primaša v svojem obširnem koledarskem delu ilustrirano praktiko s priljubljenimi Gasparijevimi podobicami in letoski koledar, zato je Vodnikova praktika najboljši nadomeštek za stenske koledarje in žepne koledarke, ki jih letos nismo prejeli. Poleg drobne koledarske vsebine (Domnevno vreme, prazniki, mrki, vremenski kijud itd.) prinaša Vodnikova praktika tudi »Slovenski kulturni koledar« in zbirko ljudskih letinskikh in vremenskih prerok. Sezite brz po letoskih Vodnikovih knjigah, ker bodo v kratkem razprodane!

— Iz zadružnega registra. Bolniško podporna zadružna nameščenec mestne občine in Mestne hranilnice ljubljanske, zadružna z om. jamstvom, ustanovljena na skupščini 21. septembra 1941 za nedoločen čas. Član upravnega odbora so: Svetec Heribert, mestni višji svetnik, predsednik, Sterlekar Milan, načelnik Mestne hranilnice ljubljanske, podpredsednik. Kogovsek Maikso, mestni pisar, uradnik, Gárdiner Stefan, mest. pis. ofic. Sustari Lovro, mestni višji rač. inspektor, Rode Ciril, mestni rač. kontrolor L'ngus Josip, ravnatelj mestnega trošarskega urada, Pust Ivan, mestni strojnik, Gašperšič Jožef, vodnik trošarskega linjarnega urada, Ježovček Leopold, mestni služitelj, Bajt Jozip, uradnik Zavoda za socialno zavarovanje za ljubljansko pokrajinou, Čebin Damnik, trgovec s kurivom, Likar Stanko, tajnik Zavoda za socialno zavarovanje za ljubljansko pokrajinou, dr. Milavec Anton,

— Smrt uglednega hrvatskega književnika. Kakor poročajo hrvatski listi, je zadnji dan starega leta umrl v Trojzrnu znani hrvatski književnik in popularni znanstvenik don Antun Sasso, ki je bil rojen 1856. leta. Pok. Sasso je bil profesor, ko je stopil v pokoj, pa je bil imenovan za kanonika. Napisal je več leposlovnih in znanstvenih del, vendar pa ga mlajši rodu niso več poznali.

— 314 milijonov tobačnih sadik bodo letos zasadili na Hrvatskem. V hercegovskih in dalmatinskih krajev bodo letos zasadili 314 milijonov tobačnih sadik. Najboljša zemljišča za tobak so v okolici Mostarja, Ljubuškega, Capljine, Širokega Brigeja in Imotskega. Co bo letošnja tobakova letina dobra, bo imala neodvisna hrvatska država dovolj izbranega tobaka tudi za izvoz v prijateljske države.

— Minister Host Venturi na potetu v Nemčiji. Na povabilo nemškega poštnega ministra dr. inž. Ohnesorga, je prometni minister Host Venturi odpotoval v Berlin, kamor je prispel včeraj. V Berlinu se bo zadržal nekaj dni. Spremlja ga generalni poštni ravnatelj prof. inž. Pession in drugi uradniki poštnotelegrafne uprave.

— Zrebanje premij zakladnih bonov 1950 odloženo. Gospodarsko finančna agencija javila iz Rima, da je bilo v emisiju zakonskih dobitov odloženo prvo zrebanje premij za 5% zakladne bone z zapadlostjo v septembra 1950. Zrebanje bi moral biti 15. januarja in je sedaj preloženo na 4. februarja.

— Letoskih Vodnikovih knjig, ki zelo ugađajo članom, je še nekaj izvodov na razpolago. Prav kmalu bodo posle. Opozorjam vse, ki še niso prejeli knjig (Pratika za leto 1942 in Jarčeve povestitve »Jalov dom«), naj se takoj javijo v knjigarni Tiskovne zadruge, Selenburgova 3, ali pa v pisarni Vodnikove družbe, Puccinijeva 5, poslopije Narodne tiskarne, prvo nadstropje desno ali pa pri svojih poverjenikih.

— Težka nesreča na Val Martelu. Skupina planincev se je povzpela na prelaz Madričico, da bi od tam izvedla vzpon na neko planino. Nenadoma se je znašla v območju snežne lavine, ki se je sprožila z boka hriča. Večini je uspelo še pravčasno pobegniti pred drsečo snežno maso, le dva smučarja Bonetti iz Milana in dr. Lamberti iz Bologne sta bila prepočasna. Lavina ju je zagrabiла in ponesla sebcj. Po treh urah napornega dela so ju izklopili izpodbitek snežne odeje. Prva pomoč jima je bila nudena v nekem planinskem zavetišču, nato so ju preghdali zdravnik v Paradišu Cevedale. Naglo sta bila nato prenesena v Meran, kjer sta podlegla poškodbam.

— Porast proizvodnje topotne energije v Italiji. Proizvodnja topotne energije je v zadnjih letih zabeležila zmanet porast. Po podatkih, ki jih objavlja Državna fašistična zveza industrije električne proizvodnje, je porasta proizvodnja topotne energije, ki je se leta 1934, znašala komaj 323.916.000 kWh, v letu 1939 pa 1.045.191.000 kWh. Ker je še leta 1937, kakor poroča Agit, proizvodnja znašala komaj 569 milijonov 350.000 kWh, se je torej v dveh letih skoraj podvojila.

— Raztegnite piščilnega sporazuma z Nemčijo na nekdajšnja jugoslovanska ozemlja, ki so bile priključena Albaniji in Crni gori. Agit poroča iz Rima: Na podlagi sporazuma med pristojnimi italijanskimi in nemškimi oblastmi je bilo sklenjeno, da se veljavnost piščilnega sporazuma med Nemčijo in Italijo do 26. sep-

LJUBLJANSKI KINEMATOGRAFI

Predstave ob delavnikih ob 16. 18.15. ob nedeljah in praznikih ob 10.30. 14.30. 16.30 in 18.30

KINO MATICA * TELEFON 22-41 Globoka ljubezenska zgodba in obenem gibanjski gibanjski film

Intermezzo

Leslie Howard Ingrid Bergman

KINO UNION * TELEFON 22-41 Globoka ljubezenska zgodba in mornarska življenja

Ujetnik iz Santa Cruz

John Wayne, Maria Mercader, Giuseppe Saccoccia, Mario Brega in drugi

Lani 1694 porodov v ženski bolnici

Bolnica za ženske bolezni v l. 1941. — Neutemeljene domneve in govorice

Upravnik Ženske bolnice
primarij dr. Alojzij Zalokar

Ljubljana, 10. januarja.

Med vsemi bilancami ob novem letu je ta nedvomno med najpomembnejšimi: še velike in doganja o življenju v domu veselin dogodkov, v zavodu, ki nosi uralno ime: Bolnišnica za ženske bolezni. To je dom življenja in zdi se nam skoraj naspotje drugih bolnišnic, kjer prihaja v goste smrt in kjer morajo biti neprestano na preži pred njo. Tu pa navadno domuje veselje, ki je menda v življenju najlepše in najčistejše — materinska radost, vzoujena ob dopolnitvi, smislu življenja. Sicer tudi v tem domu ljudje umirajo; tu polagajo matere največjo žrtvo na oltar materinstva — kakor pravimo — svoje življenje, tu umirajo žene in delkata pogost v velikem telesnem, pa tudi duševnem trpljenju, toda takšno je pač življenje, da ima velino dve strani, da si povsod podajata roko življenje in smrt.

Ponosni smo na ta zavod

Upravičeno smo lahko ponosni na ta zdravstveni zavod, ki je bil največji in najpopolnejši v bivši Jugoslaviji in ki uživa velik ugled tudi med strokovnjaki, ne le med ljudstvom. Prejšnje čase so se zatekale vanj matere ob svoji uri iz vse Slovenije. Velik pomen bi pa imela bolnišnica za ženske bolezni še vedno, četudi bi služila le Ljubljani. Kot porodnišnica služi v resnici preludem meščankam, kar se ne zdi pravijo; pomisli moramo, da b' prav matere podrežela najbolj potrebovalo pomoč ob rojstvu otrok, ker so sicer prepričane pogosto podreželskim »babicam« in ker žive v slabih zdravstvenih razmerah. Vendar so pa tudi mnoge meščanke potrebe pomoči in začite v porodnišnici. Četudi bi prepustile svoje prostore v bolnišnici revnejšim materam s podeželja, ti le s tem revnim materam še ne bilo pomagano. To je vprašanje zaščite materinstva — stvarno, ne le teoretično. Ob tej priliki pa lahko le recemo, da bolnišnica za ženske bolezni stori mnogo praktično za zaščito materinstva s svojim delom, ki je v zdravstvenem in strokovnem pogledu na višku.

20 let samostojnosti zavoda

Bolnišnica za ženske bolezni deluje kot samostojni zavod od 23. januarja 1923. Prihodnje leto bo torej obhajalo 20 letnico. Pred 20. leti, točno 1. januarja 1922, je država kupila od bivše Kranjske hranilnico ob Stari poti veliko hišo, ki je celo neke vrste palača; ob nji je tudi lepo gospodarsko poslopje. Hiša je prejšnje čase služila Ustanovi za neozdravljivo. Do 1. 1923 je bil porodniški in ginekološki oddelek v splošni bolnišnici. Poslej se je pa bolnišnica za ženske bolezni povsem osamosvojila ter ima svojo upravo. Prej se pa morali staro poslopje še preurediti, la se je vanj lahko preselili porodniško-ginekološki oddelek iz splošne bolnišnice. Preuredite so bile go喬e do 23. januarja 1923. Bolnišnica ima 143 bolniški postelj in 59 postelje za dojenke, torej skupaj okrog 200 postelj. V začetku je bolnišnica še lahko zmagovala naval, pozneje leta je pa dotok porodnic tako narasel, da je postal aktualno vprašanje razprtivosti poslopja. L. 1925 so ugotovili, da zmogljivost bolnišnice znaša za oskrbo 1000 porodov na leto, a poslej je število sprejemov porodnic še stalno narasalo ter se je število porodov na leto že začelo bližati številki 2000. Ob koncu prejnjega desetletja je pa število porodov že presegalo 2000. Da lelo v bolnišnici pri takšnem navalu ni bilo lahko, si lahko mislimo. Kljub temu je pa ostalo na višini, kar pa dokazujejo najbolje številke iz letnih poročil. Bolnišnica je še posebno pomembna

za v pradavnih časih je veljala postrvi za eno največjih postaci. Njeno izredno visoko cenijo vsi sladkoci. Med domačimi postrvimi razlikujemo »ri vrste. Prva je do 70 cm dolga po barvi losus podobna morska postrv, druga samo v potokih in rekah življa potočna postrv z redčimi modro in belo obrobjenimi lusami, in dolga do 40 cm, ter v globokih alpskih jezerih do višine 1800 m živeča jeserska postrv, ki po velikosti večkrat preseže morsko postrv. Iz Amerike, posebno iz rek, ki se zlivajo v Atlantik, je prišlo v Evropo več vrst postrvi, ki jim pravimo že preuredite so bile go喬e do 23. januarja 1923. Bolnišnica ima 143 bolniški postelj in 59 postelje za dojenke, torej skupaj okrog 200 postelj. V začetku je bolnišnica še lahko zmagovala naval, pozneje leta je pa dotok porodnic tako narasel, da je postal aktualno vprašanje razprtivosti poslopja. L. 1925 so ugotovili, da zmogljivost bolnišnice znaša za oskrbo 1000 porodov na leto, a poslej je število sprejemov porodnic še stalno narasalo ter se je število porodov na leto že začelo bližati številki 2000. Ob koncu prejnjega desetletja je pa število porodov že presegalo 2000. Da lelo v bolnišnici pri takšnem navalu ni bilo lahko, si lahko mislimo. Kljub temu je pa ostalo na višini, kar pa dokazujejo najbolje številke iz letnih poročil. Bolnišnica je še posebno pomembna

za v pradavnih časih je veljala postrvi za eno največjih postaci. Njeno izredno visoko cenijo vsi sladkoci. Med domačimi postrvimi razlikujemo »ri vrste. Prva je do 70 cm dolga po barvi losus podobna morska postrv, druga samo v potokih in rekah življa potočna postrv z redčimi modro in belo obrobjenimi lusami, in dolga do 40 cm, ter v globokih alpskih jezerih do višine 1800 m živeča jeserska postrv, ki po velikosti večkrat preseže morsko postrv. Iz Amerike, posebno iz rek, ki se zlivajo v Atlantik, je prišlo v Evropo več vrst postrvi, ki jim pravimo že

preuredite so bile go喬e do 23. januarja 1923. Bolnišnica ima 143 bolniški postelj in 59 postelje za dojenke, torej skupaj okrog 200 postelj. V začetku je bolnišnica še lahko zmagovala naval, pozneje leta je pa dotok porodnic tako narasel, da je postal aktualno vprašanje razprtivosti poslopja. L. 1925 so ugotovili, da zmogljivost bolnišnice znaša za oskrbo 1000 porodov na leto, a poslej je število sprejemov porodnic še stalno narasalo ter se je število porodov na leto že začelo bližati številki 2000. Ob koncu prejnjega desetletja je pa število porodov že presegalo 2000. Da lelo v bolnišnici pri takšnem navalu ni bilo lahko, si lahko mislimo. Kljub temu je pa ostalo na višini, kar pa dokazujejo najbolje številke iz letnih poročil. Bolnišnica je še posebno pomembna

Ezio d'Errico

Nos iz lepenke

6

S hodnikov so se sklanjale molčeče sence in z lahkimi očmi strmele v svetlejšo liso na temnem ozadju dvorišča.

Komisar je stopil k truplu, prižgal žepno svetilko in odgrnil plahlo, s katero ga je bil Harpe pokril. Prikazala se je oblika dokaj zajetnega moža z belimi lasmi in brki, na eni strani zavihanimi navzgor, na drugi navzdol... A tisto, kar je delalo pogled na truplo še posebno čuden, ni bila toliko pošastna bledost tega obrazca, ki je bil v življenju rožnat, zdaj pa tako bled, kakor bi ga bili posuli z moko, temveč dejstvo, da je sredi ščipastega obličja štrel nos iz lepenke... rdeč papirnat kljun, nataknjen mrvemu na nos... in ta pustni okras se je zazdel komisarju najstrahotnejša vseh grdobij, kar jih je bil videl v štiridesetih letih svoje težke službe.

II. poglavje

DVORISCE V RUE AMELIE

»Kdo je umorjen?« je komisar Richard kratko vprašal nadzornika Harpa.

»Neki Ernest Doucet, stanovalec te hiše, vsi so sedje so ga poznali...«

»Je bil ubit na kraju, kjer leži?«

»Ne, pri hišnih vratih. Potem se je obrnil nazaj,

se prikel za trebuh, in padel nekako sredi dvorišča. Točno tu... krvava sled, ki jo vidite, zaznamuje njegovo pot.«

Tisti mah je pristopil k komisarju doktor Milton, ki si je bil z drugo žepno svetilko pazljivo ogledal truplo.

»Dobil je z bodalom ali kakim drugim izredno ostrim orožjem sunek v trebuh... od spodaj navzgor... trebušna mrena je široko raztrgana... umrl pa je za izkrvavljenjem, ker so bile prerezane važne odvodnice.«

»Koliko časa je po vaši sodbi minilo med trenutkom, ko je bil ranjen, in trenutkom njegove smrti?«

»Največ pol ure.«

»In ni nihče nič slišal?« je vprašal komisar, obračaje se b gruči ljudi, ki je stala na dvorišču.

V poltemi je bilo videti nekaj brezupnih vzhamov z rokami, nato je Harpe pojasnil:

»Vratarica pravi, da je slišala nekakšno ječanje, a je mislila, da stoka gospa Louchetova, ki jo časi muči nadaha in jo ljudje slišijo, ker stanuje v visokem pritličju...«

»Kje stanuje Doucet?«

»V petem nadstropju te hiše... podnevi je bil zaposen v prvem, kjer je zastopstvo Skemptonovih tehnike.«

»Ti, ki si videl, kako je ležalo truplo, ali misliš da je bil namenjen proti stopnicam?«

»Ne, gospod komisar, vsi, ki so videli mrtvega, pravijo, da je padel v tem, ko je skušal priti do knjigovezove delavnice, ki je tamle nasproti: menda

sta bila močno prijatelja...«

Državni dolgovi Amerike

Državni dolgovi Amerike

Državni dolgovi severoameriških Združenih držav so dosegli sredi decembra novo rekordno višino 57 milijard dollarjev in so torek narasli v prvih štirih mesecih in pol proračunskega leta 1941/42 za 9 milijard proti porastu okrogih pet milijard dollarjev v vsem fiskalnem letu 1940/41 in približno 3 milijardi v proračunskem letu 1939/40. Od izbruhu vojne v Evropi so narasli ameriški državni dolgovi za 18 milijard, od nastopa prezidenta Roosevelta v marcu 1933 pa za 35 milijard. Amerika še nikoli ni imela toliko državnih dolgov.

V prvi svetovni vojni so znašali ameriški dolgovi največ 26.500.000 dollarjev in niso bili torej niti za polovico tako veliki, kar so zdaj, čeprav je bila Amerika že nad poldrugo leta zapletena v vojno. Toda Amerika s svojo zadolžitvijo še ni pri kraju, kajti izbravni izdatki narastajo od dne do dne, zlasti od kar je Amerika aktivno poseglja v sedanjem svetovnem vojnem. Pred dobrim mesecem, se preden je izbruhnila vojna med Ameriko in Japonsko, je predsednik finančnega odbora ameriškega senata napovedal, da se bodo ameriški državni dolgovi zvili zaradi Rooseveltovega obvezovalnega načrta na 150 milijard dollarjev.

Sirup povečal število porodov

V prizadevanju, da bi se povisalo število porodov v Franciji, so služajno ugotovili, da ima Francija dve občini, kjer se ne morejo pritoževati, da bi se rodilo premalo otrok. To sta občini Sv. Amand de Graves in Gondeville. V teh dveh občinah je število porodov izredno visoko in na prvi pogled se zdi čudno, la se morata obe občini zavhaliti za porast števila prebivalstva sirupom proti kašiji in konjak.

Neki lekarji je odkril približno pred 50 leti sirup proti kašiji, s katerim je zaslužil več milijonov. S tem denarjem je kupil več vragradov in začel izdelovati sijajen konjak. Konjak pa ni prodajal, temveč ga je spravljal v skladališča, v katerih se je stalil in postajal vedno boljši. Ko je staral in raztegan, da bi se lahko zavhalil, so ga v tem času začeli uporabljati v skladališču, v katerem je zaslužil več milijonov. S tem denarjem je kupil več vragradov in začel izdelovati sijajen konjak. Konjak pa ni prodajal, temveč ga je spravljal v skladališča, v katerih se je stalil in postajal vedno boljši. Ko je staral in raztegan, da bi se lahko zavhalil, so ga v tem času začeli uporabljati v skladališču, v katerem je zaslužil več milijonov. S tem denarjem je kupil več vragradov in začel izdelovati sijajen konjak. Konjak pa ni prodajal, temveč ga je spravljal v skladališča, v katerih se je stalil in postajal vedno boljši. Ko je staral in raztegan, da bi se lahko zavhalil, so ga v tem času začeli uporabljati v skladališču, v katerem je zaslužil več milijonov. S tem denarjem je kupil več vragradov in začel izdelovati sijajen konjak. Konjak pa ni prodajal, temveč ga je spravljal v skladališča, v katerih se je stalil in postajal vedno boljši. Ko je staral in raztegan, da bi se lahko zavhalil, so ga v tem času začeli uporabljati v skladališču, v katerem je zaslužil več milijonov. S tem denarjem je kupil več vragradov in začel izdelovati sijajen konjak. Konjak pa ni prodajal, temveč ga je spravljal v skladališča, v katerih se je stalil in postajal vedno boljši. Ko je staral in raztegan, da bi se lahko zavhalil, so ga v tem času začeli uporabljati v skladališču, v katerem je zaslužil več milijonov. S tem denarjem je kupil več vragradov in začel izdelovati sijajen konjak. Konjak pa ni prodajal, temveč ga je spravljal v skladališča, v katerih se je stalil in postajal vedno boljši. Ko je staral in raztegan, da bi se lahko zavhalil, so ga v tem času začeli uporabljati v skladališču, v katerem je zaslužil več milijonov. S tem denarjem je kupil več vragradov in začel izdelovati sijajen konjak. Konjak pa ni prodajal, temveč ga je spravljal v skladališča, v katerih se je stalil in postajal vedno boljši. Ko je staral in raztegan, da bi se lahko zavhalil, so ga v tem času začeli uporabljati v skladališču, v katerem je zaslužil več milijonov. S tem denarjem je kupil več vragradov in začel izdelovati sijajen konjak. Konjak pa ni prodajal, temveč ga je spravljal v skladališča, v katerih se je stalil in postajal vedno boljši. Ko je staral in raztegan, da bi se lahko zavhalil, so ga v tem času začeli uporabljati v skladališču, v katerem je zaslužil več milijonov. S tem denarjem je kupil več vragradov in začel izdelovati sijajen konjak. Konjak pa ni prodajal, temveč ga je spravljal v skladališča, v katerih se je stalil in postajal vedno boljši. Ko je staral in raztegan, da bi se lahko zavhalil, so ga v tem času začeli uporabljati v skladališču, v katerem je zaslužil več milijonov. S tem denarjem je kupil več vragradov in začel izdelovati sijajen konjak. Konjak pa ni prodajal, temveč ga je spravljal v skladališča, v katerih se je stalil in postajal vedno boljši. Ko je staral in raztegan, da bi se lahko zavhalil, so ga v tem času začeli uporabljati v skladališču, v katerem je zaslužil več milijonov. S tem denarjem je kupil več vragradov in začel izdelovati sijajen konjak. Konjak pa ni prodajal, temveč ga je spravljal v skladališča, v katerih se je stalil in postajal vedno boljši. Ko je staral in raztegan, da bi se lahko zavhalil, so ga v tem času začeli uporabljati v skladališču, v katerem je zaslužil več milijonov. S tem denarjem je kupil več vragradov in začel izdelovati sijajen konjak. Konjak pa ni prodajal, temveč ga je spravljal v skladališča, v katerih se je stalil in postajal vedno boljši. Ko je staral in raztegan, da bi se lahko zavhalil, so ga v tem času začeli uporabljati v skladališču, v katerem je zaslužil več milijonov. S tem denarjem je kupil več vragradov in začel izdelovati sijajen konjak. Konjak pa ni prodajal, temveč ga je spravljal v skladališča, v katerih se je stalil in postajal vedno boljši. Ko je staral in raztegan, da bi se lahko zavhalil, so ga v tem času začeli uporabljati v skladališču, v katerem je zaslužil več milijonov. S tem denarjem je kupil več vragradov in začel izdelovati sijajen konjak. Konjak pa ni prodajal, temveč ga je spravljal v skladališča, v katerih se je stalil in postajal vedno boljši. Ko je staral in raztegan, da bi se lahko zavhalil, so ga v tem času začeli uporabljati v skladališču, v katerem je zaslužil več milijonov. S tem denarjem je kupil več vragradov in začel izdelovati sijajen konjak. Konjak pa ni prodajal, temveč ga je spravljal v skladališča, v katerih se je stalil in postajal vedno boljši. Ko je staral in raztegan, da bi se lahko zavhalil, so ga v tem času začeli uporabljati v skladališču, v katerem je zaslužil več milijonov. S tem denarjem je kupil več vrag